

Sygn. akt III KO 20/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z zażalenia **W. C.** i **J. C.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 17 listopada 2021 r., sygn. akt (...) - 1 Ds. (...) o odmowie wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 marca 2022 r.

wniosku Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 lutego 2022 r.,

sygn. akt II Kp (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś.

UZASADNIENIE

Do Prokuratury Rejonowej w G. wpłynęły pisma (wraz z załącznikami) W. i J. C. z dnia 5 grudnia 2020 r. oraz z dnia 24 stycznia 2021 r., w których ww. wskazywali, że czują się bardzo pokrzywdzeni procedowaniem i orzekaniem w sprawie I C (...) w Sądzie Rejonowym w G. Ww. zarzucali sędzi O. B. M., która orzekała w tej sprawie, szereg uchybień, które miały polegać na naruszeniu przepisów, uchybieniu godności urzędu oraz pozbawieniu ich prawa do rzetelnego procesu. Po zapoznaniu się z ww. dokumentacją, postanowieniem z dnia 17 listopada 2021 r., sygn. akt (...) – 1.Ds(...), prokurator Prokuratury Rejonowej w G. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień w okresie

pomiędzy 09 marca a 19 lipca 2018 r. w G. przez sędziego Sądu Rejonowego w G.. O. B. M. w trakcie procedowania w sprawie I C (...), czym działała na szkodę W. i J. C., tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

Od powyższego postanowienia W. i J. C. wywiedli zażalenie, domagając się jego uchylenia i wszczęcia śledztwa.

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2022 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w G., właściwy do rozpoznania ww. zażalenia, na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu swego wystąpienia Sąd Rejonowy wskazał, że przekazanie ww. sprawy ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości jest celowe z uwagi na fakt, że zarzuty skarżących dotyczą zachowania sędziego Sądu Rejonowego w G., które to zachowanie miało mieć miejsce w ww. sądzie i przy wykonywaniu czynności orzeczniczych. Podkreślono, że sędzia O. B. M. z uwagi na wieloletnią służbę i pełnione funkcje jest osobą znaną praktycznie wszystkim sędziom i pracownikom Sądu Rejonowego w G.. W wielu wypadkach jest to relacja wykraczająca poza kontakty służbowe. Organ wnioskujący, powołując się na orzeczenia Sądu Najwyższego, zauważył, że w opisanych okolicznościach rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w G. mogłoby wywoływać w społecznym odczuciu „wątpliwości, co do braku warunków do obiektywnego rozpoznania przedmiotowej sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że konfiguracja osobisto - zawodowych powiązań osoby, której dotyczy postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa i złożone na tę decyzję procesową zażalenie W. i J. C. wymagają, by - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości - sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd i to położony poza obszarem właściwości Sądu Apelacyjnego w (...). Tylko takie posunięcie jest w stanie zagwarantować przeprowadzenie postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sprawie, które to

podejrzenia mogłaby wywołać już sama tylko świadomość istnienia wskazanych wyżej powiązań. Jest ono również niezbędne do wywołania u zewnętrznych obserwatorów procesu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10). Pamiętać bowiem należy, że pod pojęciem „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym na gruncie przepisu art. 37 k.p.k., trzeba także rozumieć potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i ich bezstronności w rozpoznaniu każdej, choćby incydentalnej, sprawy.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś., dla którego jednostkami nadrzędnymi są Sąd Okręgowy w Z. oraz Sąd Apelacyjny w (...).

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.